

Arrest

nr. 242 171 van 13 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CORNELIS
Filip Williotstraat 30/102
2600 BERCHEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CORNELIS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent geboren op X 1987 in X in het district van Mosul in Irak. In 2017 verliet u Irak omwille van medische problemen aan uw ogen.

Op 25 oktober 2017 kwam u aan op het eiland van Moria in Griekenland, waar u om internationale bescherming vroeg en waar u ongeveer twee maanden in een tentenkamp verbleef.

Na een consultatie bij een arts omwille van de ontsteking aan uw ogen, kreeg u de nodige medicatie en werd u doorverwezen naar een vluchtelingenkamp in Athene, waar u in een gedeelde caravan woonde tot uw vertrek. Eind 2018 ontving u in Griekenland de vluchtelingenstatus.

Tijdens uw verblijf in Moria ontving u 90 euro per maand en tijdens de rest van uw verblijf in Athene ontving u 150 euro per maand. U zegt dat u dit inkomen telkens volledig spendeerde aan de aankoop van medicatie voor uw oog- en hartaandoening.

U kreeg in het kamp in Athene verschillende consultaties bij een algemene arts, waar u een voorschrift voor oogdruppels ontving. De medicatie moest u zelf met uw eigen budget aankopen. U vroeg eveneens om een afspraak bij een oogarts, maar nadat u na negen maanden nog geen oogarts gezien had, ging u op eigen kosten naar een oogarts, waar u eveneens een voorschrift voor oogdruppels kreeg. De kostprijs van de oogdruppels bedroeg 19 à 20 euro en die moest u eveneens zelf betalen.

Later kreeg u ook last van problemen aan uw hart. U kreeg via de arts van de medische organisatie in het kamp voorschriften voor de nodige medicatie. U moest de nodige medicatie voor uw hartaandoening zelf aankopen. Een doosje pillen kostte ongeveer 40 tot 50 euro en u had meerdere doosjes nodig. U zegt dat de medicatie echter niet hielp en u van deze medicatie misselijk werd. Toen uw situatie achteruit ging, werd u doorverwezen naar een cardioloog, waar echo's en scans van uw hart genomen werden. Daarna werd u twee maal geopereerd aan uw hart.

U ging langs bij meerdere organisaties in het kamp om te informeren naar de hoge kost van uw medicatie, maar kreeg telkens te horen dat u zelf uw medicatie moest bekostigen.

U hebt Griekenland verlaten omwille van uw medische problemen: u werd ziek van uw medicatie en u moest uw medicatie zelf betalen. U geeft aan dat eens een asielzoeker zijn statuut krijgt, hij nog zes maanden in het kamp mag wonen en daarna geen woonplaats en inkomen meer ontvangt. U heeft voor het einde van deze periode Griekenland verlaten.

Op 13 oktober 2019 reisde u vanuit Griekenland met het vliegtuig naar België. U diende op 22 oktober 2019 in België een verzoek om internationale bescherming in. Op 15 november 2019 kreeg u in België nog een operatie aan uw hart.

U legde de volgende documenten neer: uw Iraakse identiteitskaart, medische documenten uit Griekenland en medische documenten uit België

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt medische attesten voor waaruit blijkt dat u lijdt aan een aandoening aan uw ogen en hart. Er werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud duidelijk gemaakt dat u steeds om een pauze kon vragen als u dit nodig achtte. Daarnaast vonden tijdens het persoonlijk onderhoud geen problemen plaats en was u in staat gedurende de volledige duur van het gesprek duidelijke verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u de vluchtelingstatus hebt verkregen in Griekenland in 2019.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden.

U haalde tijdens het persoonlijk onderhoud enkel medische redenen aan als motief om Griekenland te verlaten.

Met betrekking tot uw medische problemen, verklaart u enerzijds meermaals dat u Griekenland hebt verlaten omwille van het ontbreken van de nodige medische behandeling (CGVS, p. 4-6, 8-10), anderzijds legt u een aanzienlijk grote stapel medische documenten uit Griekenland neer, waardoor bezwaarlijk kan worden aangenomen u de toegang tot medische zorg ontzegd werd of er tijdens uw verblijf in Griekenland onvoldoende rekening werd gehouden met uw medische toestand. Te meer omdat u aangeeft dat u na een consultatie bij een arts in Moria, omwille van uw medische toestand overgeplaatst werd van het tentenkamp op het eiland naar een caravan op het vasteland in Athene (CGVS, p. 11).

Na aankomst in Athene vroeg u om een gespecialiseerde oogarts te zien maar nadat u na negen maanden nog steeds geen consultatie kreeg, ging u op eigen houtje een oogarts opzoeken (CGVS, p. 11). Maar gezien het medisch attest dat u voorlegt van de arts in Moria, slechts vernoemt dat u last heeft van "zeer droge ogen", u daarom twee maanden oogdruppels moet nemen en daarna opnieuw onderzocht moet worden, kan redelijkerwijs gesteld worden dat de instanties in het vluchtelingenkamp uw zaak niet als hoogdringend hebben beschouwd om door te verwijzen naar een gespecialiseerde oogarts. Des te meer omdat u in het vluchtelingenkamp weldegelijk toegang had tot consultaties bij een algemene arts (CGVS, p. 7-8). Daarenboven verklaart u dat u na uw bezoek aan de gespecialiseerde oogarts eveneens oogdruppels voorgeschreven kreeg (CGVS, p. 8) – dus dezelfde behandeling als die van de arts in het vluchtelingenkamp – wat er op wijst dat u reeds via de arts in het vluchtelingenkamp naar een correcte behandeling van uw oogaandoening werd doorverwezen.

Toen u een tijdje in Athene woonden, kreeg u daarnaast last van problemen aan uw hart. U verklaart dat u meermaals op consultatie ging bij de arts in het vluchtelingenkamp en daar de nodige voorschriften voor medicatie kreeg (CGVS, p. 9). U stelt dat u echter misselijk werd van uw medicatie (CGVS, p. 5), maar gezien u meermaals op consultatie ging bij de arts in het kamp, kan van u verwacht worden dat u dat probleem op dat moment bij de arts kon aankaarten. Toen uw situatie achteruit ging, werd u doorverwezen naar een cardioloog in een ziekenhuis, waar u grondig onderzocht werd met scans en echo's en zelfs twee maal geopereerd werd aan uw hart (CGVS, p. 9). Dit alles bevestigt des te meer dat er bezwaarlijk kan worden vastgesteld dat er tijdens uw verblijf in Griekenland onvoldoende rekening werd gehouden met uw medische noden of u de toegang tot medische verzorging ontzegd werd.

Daarnaast geeft u meermaals aan dat u niet in Griekenland kon blijven omdat u de hoge kost van uw medische behandeling volledig zelf moest betalen en u daarvoor niet genoeg geld voor ontving (CGVS, p. 6-7). Om dit te staven verklaart u dat u tijdens uw verblijf in Athene maandelijks 150 euro ontving om te voorzien in uw levensonderhoud en u dit volledige bedrag uitbesteedde aan de aankoop van de medicatie voor uw hart, waarbij u maandelijks meerdere pillendoosjes moest kopen die elk tussen de 40 en 50 euro kosten (CGVS, p. 7). Enerzijds kan redelijkerwijs gesteld worden dat het budget van de opvanginstanties in Griekenland het niet toelaat om in te staan voor het betalen van de hoge prijs van uw medische behandeling, maar dat de instanties u toch zo goed als mogelijk geholpen hebben door gratis consultaties bij een arts in het kamp aan te bieden, waardoor u op z'n minst de nodige voorschriften kon bemachtigen. Daarenboven werd u uiteindelijk toch doorverwezen naar een gespecialiseerd cardioloog in het ziekenhuis toen uw toestand achteruit ging en werd u grondig onderzocht werd door middel van echo's en scans en kreeg u vervolgens twee hartoperaties (CGVS, p. 7, 9). Anderzijds ontving u elke maand, op correcte wijze, uw inkomen van 150 euro, wat u in staat heeft gesteld om de medicatie toch aan te kopen (CGVS, p. 7) en waardoor u dus op z'n minst toegang had tot de nodige behandeling.

U stelt dat u gedurende uw volledige verblijf in Griekenland, en dus ook in de maanden na uw erkenning, zelf diende te betalen voor uw medicatie (CGVS, p. 7). U verklaart dat u meermaals – zelfs dagelijks – inspanningen deed om bij de instanties in het opvangkamp aan te kaarten dat u de kostprijs van uw medicatie volledig zelf moest bekostigen en u altijd het antwoord kreeg dat u het toch zelf moest

betalen (CGVS, p. 9-10). Betreffende het recht op een mutualiteitsverzekering dient te worden gesteld dat erkende vluchtelingen in principe dezelfde sociale rechten als Griekse burgers hebben, maar dan kan ook redelijkerwijs verwacht worden dat u als erkend vluchteling moeite moet doen om aan te tonen dat u wil bijdragen aan de Griekse samenleving door op zoek te gaan naar een job en een woning op de huurmarkt. Het feit dat u aangeeft dat u in Griekenland gewoon zat te wachten op een reispas en verblijfsvergunning om daarna in Europa te kunnen doorreizen én u daarenboven bewust net voor het verlopen van de overgangperiode van zes maanden na de erkenning – waarin een erkend vluchteling nog recht heeft op onderdak en het inkomen van 150 euro per maand – het land hebt verlaten (CGVS, p. 5, 8), kan een logische verklaring bieden waarom u ondanks uw pogingen tot het aankaarten van de hoge kost van uw medicatie, steeds opnieuw te horen kreeg dat u zelf verantwoordelijk was voor de aankoop ervan.

Bovengenoemde zaken met betrekking tot uw medische noden, wijzen dan ook geenszins op een vervolging in Griekenland in vluchtrechtelijke zin of een dermate onmenselijke omstandigheid die onder de definitie van de subsidiaire bescherming ressorteert. Uit al het bovenstaande blijkt integendeel dat u niet alleen toegang had tot basiszorg in het kamp, maar zelfs tot specialisten in het ziekenhuis. In dit verband dient dan ook te worden opgemerkt dat al deze medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen

die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet werd beperkt om een welbepaalde reden.

De documenten die u neerlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Uw Iraakse identiteitskaart bewijst uw identiteit en uw afkomst, die in deze beslissing niet worden betwist. Uw medische documenten uit België tonen aan dat u hier medisch behandeld en opgevolgd wordt omwille van uw hartaandoening, wat eveneens niet ter discussie staat. Uw medische documenten uit Griekenland tonen aan dat u in Griekenland medische noden – omwille van problemen met uw ogen en hart – had en daarvoor werd opgevolgd en behandeld. Hierbij kan verwezen worden naar de motivering waaruit blijkt dat u niet kan aantonen dermate van medische zorg in Griekenland te worden gedepriveerd dat dit tot onmenselijke omstandigheden leidt. Uw medische toestand heeft er u daarenboven ook niet van weerhouden om tijdens het persoonlijk onderhoud duidelijke verklaringen af te leggen. Tot slot is het belangrijk te bemerken dat het bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud aan u duidelijk gemaakt werd dat u steeds om een pauze kon vragen indien u dit nodig achtte.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het eerste en enige middel wordt genomen uit de schending van:

“- Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;

- Artikel 3 EVRM;

- Artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet

- Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna ‘Wet Formele Motivering’)

- De beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het motiveringsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht”.

Verzoeker betwist niet dat hij vluchtelingenstatus heeft verkregen in Griekenland, doch meent dat deze bescherming in zijn concreet geval ontoereikend is wegens onmenselijke of vernederende behandeling, hetgeen strijdig is met artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Het is aldus niet voldoende dat een verzoeker in een bepaald land opnieuw toegelaten zal worden en daar verblijfsrecht heeft. Er moet ook een waarborg zijn dat het non-refoulementbeginsel zal worden nageleefd. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het EHRM inzake artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker ontwikkelt het middel verder als volgt:

“Verzoeker kaartte aan dat een terugkeer naar Griekenland in zijn geval onmenselijk is, gelet op zijn medische problematiek. Hij toonde aan de hand van allerlei medische documenten aan dat hij een voortdurende behandeling nodig heeft, en aldus als kwetsbaar moet worden beschouwd.

Verzoeker stelt vast dat m.b.t. de aandoening aan zijn ogen door verwerende partij werd geoordeeld dat hij wel de nodige medische zorgen kreeg in Griekenland gezien zowel de arts die hem onderzocht in het opvangcentrum, als de gespecialiseerde oogarts hem beiden oogdruppels voorschreven, hetgeen erop zou wijzen dat hij een correcte behandeling voor zijn oogaandoening zou hebben gekregen (bestreden beslissing p.2).

Vooreerst dient benadrukt dat uiteraard niet alle oogdruppels dezelfde zijn en er wel degelijk een verschil zit in de gewone oogdruppels voor bevochtiging die hij door de arts in het centrum kreeg voorgeschreven, tegenover deze die hij van de oogarts ontving. Uit de bestreden beslissing blijkt echter geenszins dat deze afweging van verweerder berust op informatie van een arts-adviseur die het dossier van verzoeker bestudeerde. Het is dan ook bijzonder onzorgvuldig om zelf hieruit conclusies te trekken die niet medisch onderbouwd zijn. Het feit dat de algemene arts slechts gewone oogdruppels voorschreef en verzoeker niet doorverwees naar een gespecialiseerde oogarts, ondanks zijn uitdrukkelijk en herhaald verzoek hiertoe, toont net aan dat de medische zorgen ondermaats waren.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker verklaarde dat hij zeer lang diende te wachten op gespecialiseerde hulpverlening en hij na 9 maanden (gezien hij door zijn oogaandoening bijna niet kon zien, zie notities p. 11, stuk 3) zelf een oogarts heeft geraadpleegd, waarvan hij de raadpleging zelf diende te bekostigen (zie notities, p. 7, stuk 3): [...]

Bovendien verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat hij enkel oogdruppels voorgeschreven kreeg en geen andere medicatie en dat hij deze oogdruppels bovendien zelf diende te bekostigen (zie notities p. 8): [...]

Verzoeker verklaarde dus uitdrukkelijk dat hij niet enkel last had van uitgedroogde ogen, maar ook dat er een probleem is met druk van zijn ogen en hiervoor wel degelijk bijkomende behandeling/medicatie noodzakelijk is. Verzoeker gaf duidelijk aan dat de oogdruppels onvoldoende soelaas boden voor zijn medische aandoening en de pijn die hij hierdoor leed die hij omschreef als een gevoel dat men met messen in zijn ogen sneed, of nog “ik heb de dood gezien door mijn oogproblemen, zo pijnlijk, ik wenste de dood het zou gemakkelijk zijn als de pijn die ik had..” (zie stuk 3 notities p. 12).

De bestreden beslissing is dan ook geenszins afdoende gemotiveerd waar wordt gesteld dat uit de voorgelegde documenten zou blijken dat hij een correcte behandeling van zijn ogen zou hebben gekregen, een bewering die overigens niet medisch gestaafd wordt door verweerder, en bovendien wordt geen enkele rekening gehouden met het feit dat verzoeker verklaarde deze medicatie niet te kunnen betalen. Zowel verzoeker als zijn raadsman bevestigde dat hij bij terugkeer naar Griekenland geen enkele financiële ondersteuning van Griekenland zou krijgen (zie stuk 3 notities p. 8). Ondergetekende raadsman van verzoeker benadrukte tevens dat gelet op zijn medische problemen en zijn ouderdom, verzoeker niet in staat zou zijn zelf een inkomen te genereren en hij hierdoor volledig aan zijn lot zou worden overgelaten bij terugkeer naar Griekenland. De bewering dat van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zelf een job zoekt in Griekenland om zijn medicatie te kunnen betalen is geenszins realistisch.

In de bestreden beslissing staat tevens te lezen dat verzoeker wel voldoende rekening werd gehouden met zijn medische noden, gezien hij medische documenten van Griekenland voorlegt en hij verklaarde tweemaal te zijn geopereerd aan zijn hart.

Verweerder gaat hierbij volledig voorbij aan zijn verklaring waarin hij stelt dat hij reeds maandlang de arts die aanwezig was in het centrum vroeg om hem door te verwijzen en dit slechts gebeurde nadat zijn situatie dermate slecht was: [...]

De zinsnede in de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat kan worden verwacht dat verzoeker tijdens de consultaties in het vluchtelingenkamp zijn problematiek kon aankaarten, getuigt van weinig realiteitszin. Verzoeker verklaarde in het gehoor meermaals dat hij zijn medische problematiek herhaaldelijk aankaartte, maar dat hij pas werd doorverwezen naar een cardioloog als zijn toestand dermate slecht was dat hij bijna stervende was (zie ondermeer stuk 3, notities p. 9): [...]

Ook wat deze problematiek betreft, verklaarde hij duidelijk de voorgeschreven medicatie niet te kunnen betalen: [...]

De stelling in de bestreden beslissing “anderzijds ontving u elke maand, op correcte wijze, uw inkomen van 150 euro, wat u in staat heeft gesteld om de medicatie toch aan te kopen (CGVS, p. 7)” (stuk 1 bestreden beslissing p. 3, eigen nadruk), gaat hiermee lijnrecht in tegen de werkelijke verklaringen van verzoeker.

Verzoeker raadpleegde recent nog de centrumarts in het opvangcentrum waar hij hans verblijft, welke een oplijsting maakte van alle medicatie die verzoeker thans dient te nemen om nieuwe cardiovasculaire events te vermijden en tevens getuigt dat hij jaarlijks een bloedafname dient te doen alsook een controle te krijgen bij een cardioloog (stuk 7).

Zonder enige financiële steun zal verzoeker in Griekenland noch zijn medicatie kunnen betalen, noch de gespecialiseerde onderzoeken.

Recente persberichten getuigen bovendien van de moeilijkheden die (kandidaat)verzoekers om internationale bescherming in Griekenland moeten ondergaan. Zo verscheen er een artikel *The New Humanitarian* dd. 05/12/2019 waarin wordt bevestigd dat het aantal intussen is opgelopen tot 20.000 migranten die eind 2019 naar het vasteland moeten worden gebracht als gevolg van de overbevolking op de eilanden (stuk 4). In dit artikel wordt ook aan de kaak gesteld dat de overbevolking ook zorgt voor protesten tegen vluchtelingen. In het artikel getuigt een medewerker van de NGO *Regugee Support Aegean* dat het vasteland niet voorbereid is om zoveel mensen op te vangen. Het artikel vermeldt eveneens dat ook voor mensen die een beschermingsstatus krijgen er onvoldoende begeleiding wordt geboden om zich te integreren in de Griekse samenleving en een toekomst op te bouwen: [...]

Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat er met dit gebrek aan toegankelijkheid tot de arbeidsmarkt en de nodige medische zorgen rekening werd gehouden. Er wordt in standaardbeoordelingen overwogen dat de basisrechten die verzoeker in Griekenland zou genieten, "gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden."

Griekenland is weliswaar als lidstaat van de Europese Unie gebonden door het recht van de Europese Unie om te voorzien in minimumnormen inzake rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie, zoals mooi te lezen staat in de bestreden beslissing, doch de huidige context in Griekenland beantwoordt in realiteit echter niet aan deze minimumnormen. Zelfs indien er geen sprake is van een systematisch onvermogen van Griekenland, neemt dit niet weg dat er specifieke omstandigheden kunnen zijn in hoofde van een verzoeker om internationale bescherming die een reëel risico op een onmenselijke en vernederende behandeling kunnen inhouden.

De algemene motivering in de bestreden beslissing dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie betreft een standaardmotivering, zonder dat specifiek wordt uiteengezet in de bestreden beslissing dat verzoeker met zijn medische problematiek geen problemen zal ondervinden bij terugkeer naar Griekenland, bv. door rapporten voor te leggen dat de medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is.

Verzoeker legt bovendien een recent rapport voor dat het tegendeel bewijst. Uit een studie van Nansen (een juridisch expertisecentrum gespecialiseerd in internationale bescherming) van december 2019 blijkt dat er in de praktijk effectief nog talrijke problemen bestaan op vlak van medische zorgen: [...]

Samengevat stelt verzoeker op basis van dit artikel vast dat er een gebrek is aan structuur, informatieverstrekking, culturele bemiddelaars, financiële middelen om een effectieve en betaalbare toegang tot het recht op een adequate medische behandeling kan worden geboden.

Welnu, verzoeker heeft aan de hand van talrijke documenten aangetoond dat zijn medische situatie ernstig is (stukken 6 en 7), alsook dat hij in de periode dat hij in Griekenland verbleef slechts zeer moeizaam en ondermaats toegang kreeg tot de medische zorgen.

Verzoeker verwijst naar een arrest van uw Raad van 20 oktober 2019 waarin werd geoordeeld dat de terugkeer naar Griekenland van een verzoekende partij met een ernstige medische situatie in strijd is met art. 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet of art. 3 EVRM: [...]

Ook in een arrest van 18 oktober 2018 oordeelde uw Raad dat de terugkeer naar Griekenland van een patiënt met ernstige hartaandoeningen hem zou blootstellen aan een onmenselijke en vernederende behandeling, gezien hij aldaar niet over een effectieve internationale bescherming zou beschikken: [...]

Op basis van de verklaringen van verzoeker, alsook bovenstaande recente artikelen kan bezwaarlijk worden aangenomen dat de basisrechten van verzoeker gegarandeerd zouden zijn.

Verzoeker meent dat indien hij verplicht wordt om terug te keren naar Griekenland, alwaar men kan spreken van een systematisch probleem om mensen toegang te geven tot huisvesting, werk, sociale zekerheid, een bestaansminimum, medische zorgen dit een onmenselijke of vernederende situatie betreft, en aldus een schending uitmaakt van artikel 4 van het Handvest, artikel 3 EVRM en art. 48/4 §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verweerder schendt hiermee tevens de zorgvuldigheidsplicht die op hem rust. Van verweerder mag immers worden verwacht dat hij concreet onderzoek voert naar de actuele situatie in een land alvorens te beslissen dat er geen systematisch onvermogen zou zijn om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming, alsook dat rekening wordt gehouden met de specifieke behoeften van de verzoeker.

Verweerder schendt tot slot ook art. 3 van de Wet Formele Motivering hetgeen uitdrukkelijk bepaalt dat een motivering afdoende, en aldus draagkrachtig moet zijn.

In strijd met de verklaringen van verzoeker werd in de bestreden beslissing geoordeeld dat hij de nodige medische verzorging kreeg van de Griekse autoriteiten.

Dat deze zorgen niet altijd toegankelijk waren en verzoeker bij terugkeer zijn volledige medische behandeling zelf dient te bekostigen, dit terwijl hij gelet op zijn medische toestand en ouderdom niet in staat is te werken, werd echter niet mee in rekening gebracht. De bestreden beslissing is dan ook onvoldoende draagkrachtig, gezien de verklaringen in de notities hier manifest mee in strijd zijn.

In casu is er minstens sprake van een individuele bijzondere omstandigheid welke tot gevolg heeft dat verzoeker niet zomaar naar Griekenland kan terugkeren. Derhalve is niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3 "van de Vreemdelingenwet wegens het algemeen verbod op het non-refoulementbeginsel.

De bestreden beslissing is strijdig met artikel 3 van de Wet Formele Motivering gelet op de verschillende tegenstrijdigheden tussen de notities van het gehoorverslag en de bestreden beslissing. Tevens is de bestreden beslissing strijdig met art. 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en art. 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, gezien hij op basis van de voorgelegde medische stukken en zijn verklaringen afdoende concreet heeft aangetoond dat zijn leven in gevaar is bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing dient te worden vernietigd conform art. 39/2, §1, 2de lid, 2° van de Vreemdelingenwet en het dossier dient te worden teruggezonden naar het Commissariaat-Generaal."

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

“3. Notities persoonlijk onderhoud

4. Artikel The New Humanitarian dd. 05/12/2019

5. Rapport Nansen, "Situation des bénéficiaires de protection internationale en Grèce décembre 2019"

6. Medisch dossier

7. Attest centrumarts Fedasil dd. 20/02/2020 »

Beoordeling

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zinnig heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven.

Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

3.4. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat:

“Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u de vluchtelingstatus hebt verkregen in Griekenland in 2019.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden.”

3.5. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, “*Ibrahim e.a.*”, overweging 84-85 e.v.).

Verzoeker kan het vermoeden slechts weerleggen wanneer hij aantoonbaar dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in de meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, “*Ibrahim e.a.*”, overweging 90 e.v.).

3.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonbaar dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken.

Verzoeker verwijst naar landeninformatie met betrekking tot de toegang tot medische voorzieningen, integratie en arbeidsmarkt, sociale voorzieningen en verstrenging inzake van de politiek ten aanzien van migranten en vluchtelingen. Deze landeninformatie vormt weliswaar een belangrijk aspect bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Echter, situaties brengen geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich mee wanneer verzoeker niet in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende

behandeling, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke achteruitgang van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 91).

3.6.1. Inzake de medische problemen aan verzoekers ogen stelt de bestreden beslissing:

"Na aankomst in Athene vroeg u om een gespecialiseerde oogarts te zien maar nadat u na negen maanden nog steeds geen consultatie kreeg, ging u op eigen houtje een oogarts opzoeken (CGVS, p. 11). Maar gezien het medisch attest dat u voorlegt van de arts in Moria, slechts vernoemt dat u last heeft van "zeer droge ogen", u daarom twee maanden oogdruppels moet nemen en daarna opnieuw onderzocht moet worden, kan redelijkerwijs gesteld worden dat de instanties in het vluchtelingenkamp uw zaak niet als hoogdringend hebben beschouwd om door te verwijzen naar een gespecialiseerde oogarts. Des te meer omdat u in het vluchtelingenkamp weldegelijk toegang had tot consultaties bij een algemene arts (CGVS, p. 7-8). Daarenboven verklaart u dat u na uw bezoek aan de gespecialiseerde oogarts eveneens oogdruppels voorgeschreven kreeg (CGVS, p. 8) – dus dezelfde behandeling als die van de arts in het vluchtelingenkamp – wat er op wijst dat u reeds via de arts in het vluchtelingenkamp naar een correcte behandeling van uw oogaandoening werd doorverwezen."

Verzoeker benadrukt dat er een verschil is tussen de oogdruppels die hij voorgeschreven kreeg door de arts in het centrum en de oogarts. Het toegevoegde stuk 6 bij het verzoekschrift betreft een attest van een Griekse dokter Rallidis waaruit blijkt dat verzoeker het "zeer droge ogen syndroom" ("severe dry eye syndrome") heeft. Dit attest dateert van 30 november 2017. Waar verzoeker verwijt aan verweerder dat de motivering niet gebaseerd is op een advies van een arts-geneesheer die het dossier van verzoeker heeft onderzocht, dient te worden vastgesteld dat op verweerder geen wettelijke verplichting rust om een arts-geneesheer aan te stellen teneinde verzoekers medisch dossier te raadplegen. Tevens blijkt dat verzoeker vele Griekse en Belgische attesten bijbrengt inzake zijn hartproblemen. Verzoeker brengt echter geen bijkomende elementen aan inzake de behandeling van zijn oogproblematiek in België; bijgevolg kan aangenomen worden dat de zorgen die hij verkreeg in Griekenland doeltreffend waren. Het eventueel verschil in gehanteerde oogdruppels dient tevens bekeken te worden in de verplichtingen die op een arts rusten: een arts is gehouden aan een middelenverbintenis en geen resultaatsverbintenis waardoor verschillende artsen dan ook verschillende medicatie en/of behandeling kunnen voorschrijven zonder dat dit afbreuk doet aan hun professionele competenties.

3.6.2. Verzoeker verwijst naar de medische problemen inzake zijn hart.

De bestreden motivering stelt hieromtrent:

"Toen u een tijdje in Athene woonden, kreeg u daarnaast last van problemen aan uw hart. U verklaart dat u meermaals op consultatie ging bij de arts in het vluchtelingenkamp en daar de nodige voorschriften voor medicatie kreeg (CGVS, p. 9). U stelt dat u echter misselijk werd van uw medicatie (CGVS, p. 5), maar gezien u meermaals op consultatie ging bij de arts in het kamp, kan van u verwacht worden dat u dat probleem op dat moment bij de arts kon aankaarten. Toen uw situatie achteruit ging, werd u doorverwezen naar een cardioloog in een ziekenhuis, waar u grondig onderzocht werd met scans en echo's en zelfs twee maal geopereerd werd aan uw hart (CGVS, p. 9). Dit alles bevestigt des te meer dat er bezwaarlijk kan worden vastgesteld dat er tijdens uw verblijf in Griekenland onvoldoende rekening werd gehouden met uw medische noden of u de toegang tot medische verzorging ontzegd werd."

Verzoeker betwist niet dat hij in Griekenland werd geopereerd aan zijn hart. Aangezien verzoeker gespecialiseerde operaties onderging aan het hart kan hij niet volhouden dat hem in Griekenland de nodige en essentiële zorgen werden ontzegd. De vaststelling dat de operatie doorging enige maanden na het aankaarten van de medische problematiek doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker de nodige zorgen ontving aangezien dergelijke operaties dienen te worden voorafgegaan door onderzoeken, de inplanning van de operatie in functie van andere patiënten en beschikbare chirurgen. De verwijzing naar arresten van de Raad is niet dienstig aangezien deze geen precedentenwerking hebben en elk dossier op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld.

3.6.3. Verzoeker klaagt aan dat hij zonder financiële steun zijn medicatie en gespecialiseerde onderzoeken niet kan betalen.

De bestreden beslissing motiveert inzake verzoekers financiële situatie:

"Daarnaast geeft u meermaals aan dat u niet in Griekenland kon blijven omdat u de hoge kost van uw medische behandeling volledig zelf moest betalen en u daarvoor niet genoeg geld voor ontving (CGVS, p. 6-7).

Om dit te staven verklaart u dat u tijdens uw verblijf in Athene maandelijks 150 euro ontving om te voorzien in uw levensonderhoud en u dit volledige bedrag uitbesteedde aan de aankoop van de medicatie voor uw hart, waarbij u maandelijks meerdere pillendoosjes moest kopen die elk tussen de 40 en 50 euro kosten (CGVS, p. 7). Enerzijds kan redelijkerwijs gesteld worden dat het budget van de opvanginstanties in Griekenland het niet toelaat om in te staan voor het betalen van de hoge prijs van uw medische behandeling, maar dat de instanties u toch zo goed als mogelijk geholpen hebben door gratis consultaties bij een arts in het kamp aan te bieden, waardoor u op z'n minst de nodige voorschriften kon bemachtigen. Daarenboven werd u uiteindelijk toch doorverwezen naar een gespecialiseerd cardioloog in het ziekenhuis toen uw toestand achteruit ging en werd u grondig onderzocht werd door middel van echo's en scans en kreeg u vervolgens twee hartoperaties (CGVS, p. 7, 9). Anderzijds ontving u elke maand, op correcte wijze, uw inkomen van 150 euro, wat u in staat heeft gesteld om de medicatie toch aan te kopen (CGVS, p. 7) en waardoor u dus op z'n minst toegang had tot de nodige behandeling.

U stelt dat u gedurende uw volledige verblijf in Griekenland, en dus ook in de maanden na uw erkenning, zelf diende te betalen voor uw medicatie (CGVS, p. 7). U verklaart dat u meermaals – zelfs dagelijks – inspanningen deed om bij de instanties in het opvangkamp aan te kaarten dat u de kostprijs van uw medicatie volledig zelf moest bekostigen en u altijd het antwoord kreeg dat u het toch zelf moest betalen (CGVS, p. 9-10). Betreffende het recht op een mutualiteitsverzekering dient te worden gesteld dat erkende vluchtelingen in principe dezelfde sociale rechten als Griekse burgers hebben, maar dan kan ook redelijkerwijs verwacht worden dat u als erkend vluchteling moeite moet doen om aan te tonen dat u wil bijdragen aan de Griekse samenleving door op zoek te gaan naar een job en een woning op de huurmarkt. Het feit dat u aangeeft dat u in Griekenland gewoon zat te wachten op een reispas en verblijfsvergunning om daarna in Europa te kunnen doorreizen én u daarenboven bewust net voor het verlopen van de overgangperiode van zes maanden na de erkenning – waarin een erkend vluchteling nog recht heeft op onderdak en het inkomen van 150 euro per maand – het land hebt verlaten (CGVS, p. 5, 8), kan een logische verklaring bieden waarom u ondanks uw pogingen tot het aankaarten van de hoge kost van uw medicatie, steeds opnieuw te horen kreeg dat u zelf verantwoordelijk was voor de aankoop ervan.”

Verzoeker ontving een maandelijks bedrag in Griekenland voor zijn levensonderhoud. Verzoeker was daarenboven ook in de mogelijkheid om zich per vliegtuig naar België te begeven tegen betaling van 300 EUR hoewel hij het een duur ticket vond (gehoor CGVS, p. 5). Waar verzoeker aangeeft dat hij deze som van “vrienden” ontving, blijkt aldus dat hij toegang heeft tot een netwerk om in zijn levensonderhoud te voorzien en dit bovenop de maandelijkse toelage van de Griekse autoriteiten.

De algemene landeninformatie inzake de moeilijkheden die erkende vluchtelingen ondervinden in Griekenland inzake toegang tot de arbeidsmarkt en toegang tot de gezondheidszorg betreft een algemene omschrijving van de situatie in Griekenland. Verzoekers moeilijkheden kunnen een aanwijzing zijn voor bepaalde problematische situaties, zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof. Er kan echter niet worden geconcludeerd dat verzoeker door de onverschilligheid van de autoriteiten, voor zover hij afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in de meest elementaire behoeften (eten, zich wassen en beschikken over woonruimte). Hij toont niet concreet aan dat dit negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of dat hij in een toestand van achterstelling zou gebracht worden die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

3.6.4. In de mate dat verzoeker aanvoert dat het non-refoulementbeginsel zou geschonden worden, blijkt dat hij geen concreet verweer aanvoert ten aanzien van de motivering die stelt:

“In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

(...)

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in

wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn)."

3.7. De stelling dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland zal blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is derhalve slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoeker *in concreto* aantoont dat hij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS